

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.		
Fél évre . . . 5	Fél évre . . . 8		
Negyed évre . . . 2 . . . 50 . . .	Negyed évre . . . 4		
Egy óra . . . 1	Egy óra . . . 1 . . . 70 . . .		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK IÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelent hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden az 4 fillér.

Intelem.

A kinek az Isten jó tündöt, türehető ábrázatot, egy kis értelmet és jó egészséget adott: annak nincs mitől félni, ha Magyarországra vezérelte a sors; mert itt megél. Feltétlenül megél. Különösen ha még ráadásul nagyokat tud inni és kurjantani.

Inni, kártyázni, szószátyárkodni, duhajkodni, nagy mondásokat rögtönözni: ennek nálunk még mindig magas az árszíja. Ezt még nálunk mindig sokra becsülik. Hanem dolgozni, komolyan, buzgóan, kitartóan, lelkiismeretesen, önzetlenül: — ez nálunk másodrangu és alárendelt valami.

Dolgozik, gyarapodik, érvényesül és a helyzet urává lesz helyettünk a betolakodó osztrák és egyéb csöndes bevándorló és az oláh. Mi ezt magunk is látjuk, tapasztaljuk, de nem teszünk ellene semmit; mert valamit komolyan tenni? . . . Ez kényelmetlen és fárasztó! . . . Sokkal könnyebb beszélni, beszélni, beszélni — krisztusi türelmességről, hamis hangu szeretetről; aztán szertelenül duhajkodni, lármázni, kurjongatni és mindezek után jóízűen — aludni. Ezt tesszük mi. Ez könnyű és szórakoztató politika . . . És mi — nagyon természe-

tes — azt cselekedjük, a mi könnyebb. A céltudatosság, a komoly sikerhez vezető munkásság, a jövőért való áldozatkészség nemes érdeme, a munkás hazaszeretet kitartó buzgalma, ó ez mind csak zenében, szónoklatokban, lantban és hegedűben ismeretes szóvirág mi előttünk, melynek a gyakorlati megvalósuláshoz nincsen semmi joga, semmi köze.

De ha mégis akad közülünk elvéve egy-egy ember, a ki javunkat lelkiismeretesen munkálni akarja; aki nem irtózik az igazán kimondott szótól, a kit nemesebb, önzetlenebb, ma gasztosabb érzület hevit, mint a mai nagy hangon kongó pakfong nagyságokat; ha akad egy „Irányi Dániel“, egy „Baross Gábor“ — ezeket rendszerint csak akkor tartjuk tiszteletben, csak akkor becsüljük meg igaz érdemek szerint és akkor rajongunk eszméjük, példájuk és buzgalmuk kultuszáért, a mikor már késő, a mikor már ők nincsennek többé.

De a mai léha kor és hamis szellemben nevelt társadalom hamar megvigasztalja magát a nagy férfiak halála fölött — s a vigasztalást nem önmagában, hanem másokban keresi és találja fel. Az álnagyok kegyeinek és jóbarátságának hajhászása: ez a

vigasztalás. Egy kis dicséret — bármilyen hazug forrásban is, — egy kis előléptetés, javadalmazás — bármilyen érdemtelennél is, — egy kis kitüntetés — bármilyen botorul is, — mindezek többet érnek ma az égnek minden ragyogó csillagánál.

A „beszéd és kiáltó szavak“ kultuszának alávaló korszakát éljük ma. Pedig Görögország is akkor volt legerkölestelenebb, mikor ott a zofisták és az epicureusok iskolája virágzott és akkor hanyatlott szédítő gyorsasággal a szolgaság gyalázatos jármába. Habár nálunk is minden jel arra mutat, hogy a szolgaság és pusztulás lejtőjén hanyatlunk alá: még talán nem lenne késő elővenni a régi józanabb eszünket és letisztítani magunkról a modern szennyet.

dr. Király Péter.

Tanulságok.

(A városi közgyűlés után.)

A legközelebb ezajlott négy napos közgyűlés lefolyásából sok tanulságot meríthet a hideg szemlélő és az érdekelt felek. Visszaemlékezem egy névnapi estélyre, hol az ünnepelt egy felköszöntőben, a megjelent főispán ur irányában — ki csakugyan

a figyelmet, jót neveltünk rajta, csak az én barna piros arczu Kádárom irult-pirult, annál inkább, mert Máthé bá' kunérozta is, mondván:

— A Kádár testvér nem érti a rajzot, nem volt katona . . .

Máthé bá' ugyanis büszkén említi, hogy a bosnyákok is tőlők, hegymászó székelyektől féltek leginkább.

„Kecske lábú“ regimentnek nevezték őket.

De emlékezett Máthé bá' huszárról is. Ez a bizonyos Gál Minya volt, a ki a Miklós huszároknál szolgált, s a ki Vadasdtól távolabb lakos siksági székely.

Midőn télen a jeges, fagyos, hegyoldalon a szálfákat eregették a völgybe, tehát nemcsak a Jókai regényében történik ilyen jelenet, de a vadasdi székelyek között is, a fiatal székely megnyergeli a sudart, aztán a többi neki ereszt, megtasztatja a simafagyos hegyoldalon, hogy az csakugy zúgva bűgva sustorog alá a völgybe.

A volt Miklós huszár, az öreg Gál Minya bá' gyönyörködve bámulta ezt a páratlan, de nem kevésbé veszedelmes szánkózást, a melyhez hegyi székely ügyesség, hidegvér és izom szükséges, hogy éles szem

Rákóczi.

Jaroszlávi kastély minden ablakára,
 Fügönyt vont a napnak búcsúzó sugára,
 Minden ablakára.
 Hajh, ez a sugár is szintelen és halvány,
 A fényes is elvész idegen ég alján.

Rákóczi tűnődik, buslakodik éppen,
 A boltíves kastély egyik termében,
 Buslakodik éppen.
 Csüggedő lelkében eszmék tusakodnak,
 És nem akar hinni a nyomorult sorsnak . . .

Magyarország felől fujdogált a szellő,
 Magyarország felől erre szállt a felhő,
 Fujdogált a szellő,
 Oly csendes volt mint a haldokló lehellet
 S viharzúgással vált, amikor kifejlett.

És Rákóczi hallott valami bús bangot,
 Dicső volt a kezdet s szomorura hajlott,
 Valami bús hangot . . .
 Valahol, valahol, messze innen, távol,
 Lovagol, lovagol fényes kurucz tábor.

Tárogatót fujtak, de nem úgy mint máskor,
 Megrázkódott a szív annak a hangjától,
 De nem úgy mint máskor,
 A régi szavára kigyuladt a vér is.
 És most megsiratják százan ezren mégis.

Sorfolat állott a sok magyar levante,
 Lábogott, lobogott a kaczagany, mente,
 Hajh, magyar levante . . .
 — Hívseges vezérim, Isten keze megvert:
 A majthényi sikon lerakták a fegyvert . . .

Fölriadt Rákóczi s kinézett, az égre,
 Piros volt az arca, lázas volt a vére,
 Kinézett az égre:
 — Nevemen szólítanak . . . valamerről hívnak,
 . . . Beresényi . . . Beresényi . . . leszaladt
 egy csillag.
Kató József.

Székelyek a Jakab Ödön falujából.

III.

A Kádár András, a sasorru, piros pozsgás arczu, kunsági vastag nyaku székely a fiatalabbik székely volt. Jóízűt neveltünk rajta, mikor a hamutartót díszítő figurát elnézte szivar szipókának és utána nyult, de persze az egyvégből volt öntve a hamutartó porcellánjával.

Az öreg Máthé testvér vette észre a göbé tévedését, a mire mindjárt fel is hívta

sokat tett érte — a legalázatosabb arccal és szavakkal törhetetlen hűséget esküdött neki, kijelentve lelkesedésében, hogy követni fogja életben, halálban, soha az ő gondolkodásától el nem tér és valósággal míg hatalmas főispán volt: szavat hűségesen be is tartotta.

Én, ki nemcsak a szavakat, de az emberi gyöngesét is mérlegelni szoktam s mindig emelyedtem az alacsony hűségestől, a többek közt és hangosan azt a megjegyzést koczkaztattam: „majd meglátjuk!”

A másik belső ember minden kis alkalmat felhasználta, hogy a nemes grófhhoz, mint hatalma teljén álló főispánhoz szaladjalon, természetesen saját érdekében szaladjalon, felajánlván neki mindent, még azt is, mivel nem bírt; de hajh, az idők és az emberek változnak, a jelenlevő volt főispánnal, mint bizottsági taggal, — ha bár bizonyos tekintetben igazsága volt — a közgyűlésben egyik sem szavaz; sőt tüntetőleg a tanácskozás közben ott hagyják a zöld asztalt, s oda ülnek a volt főispán szemé lattára a függetlenségek közé, mindegy magokat mentgetni, azok közé, kiket azelőtt a volt főispán ural egyetertve kicserültak s gyűlölték, azok közé, a kikre még azelőtt a világejrt sem szavaztak volna.

Valjon nem tanulság-e ez a nemes grófnak, hogy kiknek a hűségese egykoron annyira jól esett, kiknek hűség fogadásukat oly igazi aranyknak tekintette és hitte, hogy kész volt értükük másoknak artam; mikor megszűnt a főispánság, s a mindenható hatalom haldozott, a hűség eskü is megszűnt és éppen azok az esküvők már nemcsak hogy vele nem szavaznak, hanem nyilvános helyen mellőzik.

Ezen tényből kifolyólag eszembe jut egy kis tanulságos történetecske.

Egy falusi bíró, mikor a község házhoz ment, rendesen betért a szomszédos koresmába egy porazio palinkára, a koresmáros, az öreg Mayer, természetesen nagy porazioval szolgált a bírónak, ősszel azonban másik bírót választottak; s a volt főbíró azután sem került ki Mayer gazdát, de már ekkor csak rendes poraziót kapott, azon észrevételre, hogy: „Mayer, máskor

nem ilyen poraziót adott kend! azt az egyhangu választ nyerte: „nem bíró kend már.”

Nem veszi észre a nemes gróf volt főispán ur, hogy meghittjeinek legnagyobb része ilyen gondolkozással s érzettel van eltelve, kevés kivétellel azok a hívek ezek, kik nem engedték meg a méltóságos visszavonulást, hanem felvezették a golgotára, hogyha nem tekinthettek be a főispáni bukás kulcsai mögé, mint bizottsági tagnak bukását szemmel láthassák, de hát az elvadult hatalom sohasem lát, soha sem észlel, soha sem tanul, mert távol tartja magát az őnzelten, az igaz emberektől, ne hogy igazságot halljon.

Tisza Kálmán Nagyváradon megbukván, kinevezette magát Abruđbányán, volt főispán ur pedig aspirált a bizottsági tagságra, hat ha az ilyen is egyezik a méltóságokkal, ám tegyék, de élvezék a belőle nyert tanulságokat is.

Sajnálatos azonban, hogy a most folyó közgyűlésből még az új Főispán ur is meríthet a többek között egy kis tanulságot.

Az az ember, ki egy komoly gondolkozó, érett eszű, nagy bírói karnak volt csak nem régen is elnöke, vajon mi véleményvel lehet egy olyan tanácsról, mely az ő elnöklése alatt és maga által hozott határozatot a közgyűlésben leszavazza, vagy kevés kivétellel egyik másik azt vizsgálza, merről fúj az erősebb szél a egyik a másikat leszavazza, hat nem tanulságos mulatság ez?

A kötelesség.

— Budapesti levél —

A képviselőház elnöke délelőtt 10 óra 20 perczkor nyitotta meg tegnap az ülést. Megnyitotta, de mingyárt fel is függesztette, mivelhogy mindössze 14 képviselő volt jelen. Negyed óra múlva újra elfoglalta az elnöki széket s nem kellett az ülést újra felfüggesztenie, mivelhogy most már

Minya bá' sem kívánczolt többet a vadasi fizkök havas hegyháton nyargaló, bömbölős, bögös, a sarkantyú iránt érzékenyen paripájára, mely meg a Miklós huszár iránt sem tudott emberseget.

Kérdést intéztem Máthé bá'hoz az ügyvédi kar felől is.

— Máthé bá! A székelyföldön is rablónak nevezik az ügyvédet, mint Búd-Szent-Mihályon?

— Aj! Mindenütt ez nagyvilágon! szölt Mathe bá' és kocziintottunk.

Szent-Imrey uram, a ki tapasztalt magyar, rendesszívű es ősi származásu hazafi, amellet Petöfi-dalardás ember is itt Debreczenben, hogy-hogy nem es miért (Szent-Imrey uram volt a Jakab Ödön falujából származott két reformatus székely testvéremnek a „csieserónéje”) — elszomorodott.

Máthé bá' rászölt Szent Imreyre — „aranycsapos” debreczeni polgar Kupecz bátyánknak tetemes kupa borát megittuk már akkor az én kiváltságokon kívül helyezett és árendás kuriámban —:

— Mikor magyar emberekkel vagyok, ne busuljon, ha pedig sir, akkor könnyedzen a szemé . . .

És mult az idő, az éjfél is elütötte a kakukkos óra (már ahol ilyen óra „létezik”).

a négyszáz képviselőből összeverődött — negyven.

Apponyi, a kötelességtudó elnök, ezt szó nélkül nem hagyhatta. Szelid hangon erős ítéletet mondott a képviselő urakról, kik az „ország iránt elvállalt kötelességeiket” nem teljesítik. „A magyar képviselőház — mondá az elnök — talán az összes európai parlamentek között az egyetlen, a mely ilyen kevés időt szentel naponként tanácskozásaira.

Sok egyéb kiváló jó tulajdonsága mellett megvan az a gyöngesége, hogy szeret kevesebb időt fordítani a munkájára. Ebből a kevés időből is mindennap majdnem háromnegyed óra esik el, míg a gyűlést megkezdhetjük, az ülés közepe táján a képviselő urak szünnetet kívánnak.” stb.

A kötelességtudás e hiánya a képviselő urak lelkében — nem mai keletű. — Emberemlékezet óta lassankint szállingóztak be a képviselő házba a hon tisztelt atyái, ha csak valami fergeteges ülésre nem volt kilatás. Ez időszerint pedig csendesesen folyó vízhez hasonlatos a tanácskozások képe s bár a szegénység és a nyomoruságnak jajszáva nyilallik át a hazán, keletől nyugatig, déltől éjszakig: a képviselő urakat ez annyira sem izgatja, hogy a tanácskozásokat pontban tíz órakor kezdjék meg.

A magamfajta együgyü ember, ki reggel korán leül az íróasztala mellé s veti a betűt betű mellé s késő délutánig s némi pihenő után újra munkába fog, mivelhogy abban a balga hitben él, hogy ezzel nemcsak magának, családjának, hanem a hazának is tartozik, némi keserűséggel nézi annak a testületnek a lustálkodását, melyre az ország dolgainak intézést bízta a nemzet s melynek igayság szerint példát kellene adni a kötelességek pontos, lelkiismeretes végzésében. Mert kitől vegyük példát a munkára, a kötelességtudásra, ha nem az ország legfőbb testületétől? Mi jogon követelhetjük meg a tisztviselőtől, hogy pontosan elfoglalja helyét a hivatalában, pontosan megkezdje a munkát, ha a törvényesináló urak a pontatlanságban adnak példát.

mi még együtt ültünk. Kocziintgattunk, szeretkeztünk és lassanként az éj és a mult idők homályából előkerültek az én őseim is, a kik — egy ágról — szint' ama székely földről valók, a mely földről Máthé József és Kádár András barátaim elindultak a vasuti sínek mentén . . . segélvt, gyamolítást kérni, hogy felelthessék romba dőlt ősi reformatus templomukat.

Mi megértettük egymást, mi szerettük és szeretjük egymást, mint a hogy testvért kell testvérenek szeretni és pártfogolni . . .

Ők esodálkoztak is ezen; de én azon esodálkoznám, azon botránkoznám meg, a miatt csapnék össze az én debreczeni és hajdusági véreimmal, ha midőn Benedek Elek, Jakab Ödön és kiváló széke'ytársaik és testvéreik a mi kálvinista főoltárunkhoz és városunkba jönnek és itt nem értenék meg az ő küldetésöknek nagy nemzeti jelentőségét és fontosságát és a Csokonai-Kör székely estéjén nem sietnétek tüntető szeretettel elejők, nem fogadnátok tulajdon ügyettké a székely mentés ügyét . . . Nemzeti szent ügy ez. Még visszatérek reá és majd elmondom a Jakab Ödön falujából való reformatus székely Máthé bá'nak az ő bujdosó kuruczos gyönyörű magyar nőtáját is.

Szabad Hajdu.

mel és izmos lábbal tudja felre kormányozni a bögve szaguló sudart a hegyoldali akadályok, mint kő es fatuskók elől . . .

— A haj! Én is megpróbálkozom vele, szölt Gal Minya bá', a ki vállalkozó szellemü székely volt, de még ugyiehet a fenyűviz is hevítette . . . Diesekedett vele, hogy talán a volt Miklós huszáron nem fog ki ilyen buta fa? Ha a kaba lat megülte, tan csak a szálfá sem dobja le a nyeregből?

Felült tehát a szálfára Minya bá'. Böggött, bömbölt, zúgott, harsogott a hegyoldal mikor a fat Minya bá'val neki eresztették. Minya bá' meg veszekedett jókedűen a birkabőr süvegjét esóvalta, mintha kurjantotta volna:

— No! Ti hogyragó székelyek! Nézzétek a siksági székelyt! A Miklós huszárt! . . .

Azonban nagyot döcözcent a fa. Kallimpált is egyet. Azután Minye bá'val együtt eltűnt valamely cserjektől, bokroktól takart hegyi szakadékban.

— No most kampoecz Minya'bának Máthé bá'ék beszéltek így. Koczogtak a tett helyhez . . . Hát a szakadékban, a hóba függőlegesen furódott szálfá mellett ott találták Gal Minyát. Élt. Az ülepét tapogatta. Arról ledörzsölődött a harisnyaszöve, de még a jóféle, nem holmi taplónak való, de valódi nemes székely bőr is.

dát nekünk? A tisztviselőt, ha nem pontos, megintik, megdorgálják, felfüggesztik, meg el is csapják. A szülő, ki iskolaköteles gyermeket pontosan nem járja iskolába, megbüntetik. Akit nem a törvény, de a megelhetés gondja kötelez arra, hogy minden reggel munkába álljon, robotoljon, az is bünhődik: munka nélkül nincs kenyér. Akarmerre nézzek, a tőkepénzesek, a hitbizományok urain kívül csupán a nép képviselői élvezik azt a kiváltságot, hogy munka nélkül is elhetnek, mivelhogy akár veszt részt az ország dolgában; akár nem, a képviselő pontosan megkapja a fizetését, hónapról hónapra 400 koronát. És ezenkívül 1600 korona házbért. Nem lehet ugyan ebből hintón járni, de meg lehet élni tisztességesen s ha nem lehetne? Minden képviselő tudta előre, hogy mennyi fizetésért vállalkozik az ország boldogítására: magára vessen, akinek ez a fizetés nem elég akinek nincs, amiből pótolja.

Egy bizonyos, hogy senkit se fogtak képviselőnek kötéssel, mindenki kereste a nép bizalmát s megnyerve a bizalmat, bizonyára szent fogadást is tett, hogy az ország dolga az első A legelső. Nem hinnem, hogy akadna a képviselő urak közt csak egyetlen egy is, aki saját szemével ne látta volna, saját füleivel ne hallotta volna, hogy ennek az országnak minden szegletében, az alföldi nagy rótságán épp úgy, mint a székelly hegyek közt tenger sok a baj, a nyomoruság; hogy ezrével vándorol ki a magyar, mivelhogy itt, az anyaföldön nem tudja megszerezni a mindennapi kenyerét. Nem hiszem, ne tudnák, hogy ezerfele baj és veszedelem forratagába sodródott a mi népünk, uri és közrend egyaránt s ha valaha, most az ideje, hogy mindenki, aki a haza szolgálatára elhivatott, a mentő munkában megfeszítő erővel vegyen részt. Avagy mindenki látja s tudja ezt; éppen a képviselő urak ne lássák, tudják? Mindenki pontosan munkába tud állani, éppen csak a képviselő urak nem? Minket nyomjon, igazasson az ország gondja ide kint s a képviselő urak nyugodtan átalusszák a munka napjait?

Hol keressük most már a példát a munkára, a bátoritást a kitartásra, a lelkesedést, az önzetlenséget, az ország javáért üdvéért való szent hevületet — ha mindezt az ország hazában hiába keressük?

Hol keressük, hol?

B. E.

Sok a tanítónő.

Évről-évre több tanítónői oklevéllel el látott leány kerül ki a preparandiákból. Az állam, a városok, a felekezetek, immár kép telenek foglalkozást adni a szegény terem tészeknek, kik végre is keserves küzdelemük és fáradságuk után élni akarnának. Évente ezer okleveles tanítónő hagyja el a prepara diát, kenyeret, állást esdve, de hiába, mert állás felette kevés van. Szomorú állapotok, melyeken azonban bajos dolog, vagy egy általában lehetetlen segíteni. Mit csinálnak a szegény leányok, kik végre is rá van nak utalva a kenyérkeresetre? Menjenek más pályára?

Igen, de a női munka minden ágában beállt már a túltermelés. Egy megoldása még lenne a dolognak. Ha előkelő, gazdag családaink német és angol kisasszonyok helyett képzett, művelt, diplomás magyar leányokat vennének házukba gyermekeik mellé. Csak hogy ehhez szükséges volna a nevelőnők társadalmi helyzetén és állásán segí teni. Szükséges volna azt a sok előítélet és ferde felfogást, mely a nevelőnőkről most a

társadalomban él, szétoszlatni. Szükséges volna művelt és előkelő hölgyeinket több emberségre, több finomságra, nemesebb in dulatokra tanítani. Fajdalom, cselédjével is csak száz asszony közül egy tud embersé gesen banni, de hogy egy művelt, uri, kép zett leánnyal, ki a hazban bizalmi állást foglal el, mint kell beszélni, azt ezer asszony közül sem tudja egy. Így aztán nem eső dalkozhatunk, ha egy tisztességes, képzett, művelt leány erkölcsi öngyilkosságnak tartja az ilyesfajta foglalkozást, mert hiszen jó lé lekkel mi sem mondhatunk mást. A szegény helynelküli tanítónők sorsán e bus elmélkedés nem igen segít, de talán visszhangra talál egy-egy nagyságos, vagy méltóságos urasszony szívében. Adna a jólsten!?

Wlassics miniszter felismerte a bajt, mely e túlprodukczió következtében a lányok anyagi és erkölcsi existenciáját fenyegeti és a következő rendeletet bocsatotta ki a tanfelügyelőkhez:

„Az utóbbi években a leánynevelő dekeknek a tanítói pályára való özőnlése oly nagy mértékűt öltött, hogy a képesített de alkalmazás nélkül maradt tanítónőknek egyre növekedő száma komoly társadalmi baj bekövetkezésére vezethet. — Tekintve ezt, valamint a törvények azon rendelkezését, a mely a tanító- és tanítónőkép zés feladatát külön-külön intézetekre ruhazza: szükségesnek tartom, hogy a tanítójelelték részere a tanítóképzőkben tartandó ügy osztály, mint képesítő vizsgálato kat végkép megszüntessem. Erről a kir. tanfelügyelőséget azzal értesitem, hogy a törvény rendelkezésének érvényt szerzendő, ily értelmű kérelmeket már saját hatáskörében elutasítsom.”

Ez a rendelet azonban vajmi keveset enyhít azon a komoly társadalmi bajon, melyet a miniszteri rendelet emleget. Végre is a tanítónőknek igen csekély százaléka tett magánvizgát a tanítóképzőkben. A sok tanító nőt a tanítóképzők termelik s ennek már rég elejét kellett volna venni, hisz a miniszteriumban jól tudják, hogy a végzett tanítónőknek felét sem tudjuk elhelyezni.

Felünk, hogy 10–20 év múlva hasonló sorsra jutnak a női egyetemi hallgatók is.

Farsangi naptár.

Febr. 8. A jog- és tisztv. kör bálja a „Biká”-ban.

Febr. 8. A Stern-féle munkások bálja a Margitban.

Február 9. Batyu multság a Margitban.

Febr. 15. Fillér egyeslet tea estélye a Bikában.

Febr. 22. A Falk-féle kefégyári munkások multságja a Koronában.

NAPI HIREK.

Az adózó közönség figyelmébe.

Mint hivatalos értesítést közöljük: Felhivatnak azon hadmentességi díj kötelesek, kik a törvényben írt évenkénti jelentkezést eddig bármilyen okból elmulasztották, hogy a város-háza emelet 30 szám alatti hadmentes nyilvántartásnál folyó évi Február hóban annyival is inkább jelentkezzenek, mivel ellen esetben hadmentességi adójuk hivatalból

leend megállapítva, s azon felül pedig a vonatkozó törvény értelmében, szigorúan büntettetni fognak. Felkéretnek a cselédtartó gazdák, hogy cselédeiket ezen jelentkezésre utasítani sziveskedjenek. — Debreczen, 1902. Február 5-en, A városi tanács adóügyosztálya.

Támadás Rákosi Viktor ellen.

Budapestről írják, hogy a nánási kerület kiváló képviselőjét, Rákosi Viktor Kossuth-párti követet orozátlanul megtámadta a berlini börze ujság. Ezt a támadást is csak a Rákosi Viktor hazafias érdeméül tudhatjuk be, kívánjuk, hogy soha nagyobb baj ne érje, mint a berlini kofa ujság orozátlan nyelvöltögetése, a mely felől ezeket írják:

A Berlini Börzen Courier című napi lap heves támadást intéz a magyar parlament egyik kitünősége, Rákosi Viktor ellen, a ki a legutóbbi interpellációjában az orpheumok ellen igen helyesen rámutatott azon bajokra, a melyek a magyarság terjedését gátolják. A támadás nemcsak indokolatlan, hanem orozátlan is. Rákosi Viktor igazán hazafias szolgálatot tett interpellációjával és igen örvendünk, hogy éleslátásával rámutatott a helyes irányra, mely a magyarság érdekeit van hivatva szolgálni. A német napi lap jajveszékéséből sejtjük, hogy Rákosi interpellációja a külföldön nem maradt hatástalanul. — Ott sejtik, még pedig joggal sejtik, hogy Rákosi Viktor még több ízben is fel fog szólalni azon visszaságok ellen, a melyet gyámoltalanságunk az idegen nemzetiségekkel szemben eredményezett. Engedmenyeink őket merészre tették és nem akarnak annak tudatára ébredni, hogy engedmenyeinkkel visszaéltek. Most, hogy Rákosi Viktor a helyzetről felvilágosítja az orozágot, ökö jogtalansággal vádolnak bennünket és orozátlan támadásukban határt nem ismernek. A Berliner Börzen Courier többek közt azt írja, hogy elismert dolog, hogy Magyarországon a magyarság számszerűleg kisebbségben van. Tendenciózus hazugság, vagy ostoba tudatlanság ez. A fejtegetést aztán oly irányban folytatja, hogy jó lesz, ha a magyarok újabb ellenséget nem szereznek. A képviselőházban élénken kommentálták a lap kirohanását és azok a képviselők, kormánypartiak úgy, mint függetlenségek, a kik a lap támadásáról tudomást szereztek, gratuláltak Rákosi Viktornak, hogy interpellációjával helyes irányra terelte a közvéleményt.

Egy jótékony urnó halála.

Röviden már jelentettük egy debreczeni jótékony urhölgynek, özv. Göttl Nándornának az elhunytát. A nemesszívű debreczeni urasszony elhunytáról bánatos családja gyászjelentést adott ki, mely így hangzik: Mély fájdalommal megtört szívvel tudatjuk felejthetetlen jó anyáknak, anyósunknak, nagyanyáknak és nagynénénknek özv. Göttl Nándorné szül. Mőzer Máriának f. hó 5 én reggeli 4 órakor életének 64-ik, özvegyiségének 14-ik évében, rövid szenvedés és a haldoklók szentségeinek ajtatos felvétele után történt csendes elhunytát. Kedves halottunk hült tetemei f. hó 7-en délelőtt 10 órakor fognak a róm. kath. egyház szer tartása szerint a Szt-Anna-utcai temetőben levő családi sírboltban nyugalomra tetetni. Debreczen, 1902. február 5. Gyermekei: Tóth Béláné sz. Göttl Irma, Szabó Miklósné sz. Göttl Anna. Vejei: Toth Béla, Szabó

Miklós. Unokái: Tóth Emil, Irmuska, Annuska, Erzsike, Szabó Lajos, Nandor, Anikó, Miklós. Csanak Józsefné férjével és gyermekeivel, Lucich Károly nejevel és gyermekeivel. Az összes rokonok nevében.

A két vadasdi székely levele.

Máthé András és Kádár József vadasdi székely református presbyterektől kedves levelet vettünk. Egyrészt tudatják, hogy szerencsésen hazakerültek, mint „utrakótt” emberek az országjárásból, másrészt kedves sorokban köszönik debreczeni szíves fogadtatást és tapasztalt jóindulatot. Nincs semmi bajok a derék magyaroknak, kiknek, egyszerű, szerető kedves sorait emlékül félretesz a „szerkesztő.” Es szeretettel köszönjük mi is kegyelmeiket. A vadasdi református székelytemplom építése segítségét pedig ismét ajánljuk olvasóink és hittestvéreink jóindulatába és pártfogásába. Ezen csejra lapunk jövőben is elfogad adományokat.

Házi estély.

Az iparos ifjusági önképző egyesület f. hó 9-én, azaz vasárnap este az „Iparos Otthon” dísztermében (Simonffy u. 5. szám II. emelet) és ennek összes melékhelyiségeiben zártkörű házi estélyt rendez, mely felolvasás, ének, szavaltat, zene, vacsora és tánczezel lez egybekölte. Az estély, mely már eddig is igen sikerültnek ígérkezik — a magyar dalnak lesz szentelve. A műsor a következő: 1., „Dalimpen” előadja az egyesületi dalkör. 2., „Dalaim” Irta Petőfi Sándor, szav. dja Kormos Gyula ur. 3., „A dal elmélete” Irta és felolvassa dr. Gulyás István gymnasiumi tanár ur. 4., „A magyar dal” írta dr. Körösi Kálmán, egyesületi titkár ur, szav. dja Balogh Zsigmondné, Bekessy Rózsa urnő. 5., Magyar népdalok” éneklé Nagy András ev. ref. énekes ur. 6., Magyar népdalok hegedűn előadja Sebők Mihály közgazg. tanf. hallgató ur. 7., Magyar népdalon előadja Kaliczki Emma kisasszony. 8., „Vonós négyes” magyar népdalok előadja, Pribner Ferencz, Hora Karoly, Hora Ferencz és Németh Dániel urak. Az estély kezdete d. u. 6 órakor. Meghívók nem boesattattak ki, s emélfogva mindazok, kik az iparos ifjusági önképző egyesület iránt érdeklődéssel viseljenek jegyet; melynek ára 2 korona, f. hó 7-én ostig az iptartóület hivatalában vált-hatnak.

Petőfi koponyája és a debreczeni spirítisták.

A P. H. írja ezt a pirituszba való hirt: Az a szerencsétlen koponya, a melyről azt hirdették, hogy Petőfié, a eebreczeni spirítiszta köröket is foglal-koztatta. A szellemidézéssel foglalkozó urak és asszonyságok egyáltalában nem kimélték Petőfi szellemét és borura derüre meczitálták, hogy a koponyája hollétéről szóljon. A spirítiszta urhölgyek egyike Debrecenből most megis írja nekünk, hogy a kérdésre Petőfi (kinek keresztneve Sándor) mit válaszolt. A költő azt mondta, hogy elfogták és Munkácsra vitték, ahol földalatti börtönbe zárták és kinozták, Két

esztendei kinlódás és sanyargatás után meghalt s holttestét az akkori rabtemetőben hantolták el. Hogy ez időszertint hol van a koponyája, azt nem tudja, mert a régi rabtemetőt azóta fölhányták s a csontokat összevegyítették. Adván a szellem kijelentését, az illetékes koponya kutatók figyelmét a spirítiszta hölgy tudósítására ezenel fölhívjuk, abban a reményben, hogy azonnal Munkácsra utaznak s hogy a további buvárkodást ott folytatják.

Szőlőszeti és borászati kiállítás Pozsonyban.

A f. év szeptember hóban országos mezőgazdasági kiállítás lesz Pozsonyban, melynek keretében mintaszőlőtelep létesítetik, szőlőszeti és borászati ternekek, eszközök, anyagok, gépek stb. kiállítása lesz rendezve. A mintaszőlőtelepnek magánbirtokosok számára fentartott részében néhány parcella (a 20 négyzetmeter) tíz koroná díj ellenében még kiadó. Reflektánsok, valamint azok, a kik a kiállítás szőlőszeti és borászati csoportjában (borral, szőlővel vagy egyéb kiállítás tárgyakkal) résztvenni kívannak, forduljanak bejelentési ívrt vagy esetleges felvilágosításért dr. Drucker Jenő csoportbiztoshoz (Budapest, IX., Üllői-ut 25. Köztelek.)

Az építési bizottság ülése.

Debreczen város építési bizottsága ma delutan ülést tart a városháza tanácstermében. Mint értesülünk a mérnöki hivatal kisebb-nagyobb szörnyszülőiteiről lesz szó a bizottság ülésen, melyről legközelebbi számunkban bővebben referálunk.

Batyu bál.

A régi jobb idők családias mulatságát: jelenti ezen nyomtatott értesítés, hogy a Halaszféle söresarnok asztaltársasága folyó 1902. évi február hó 9-én a Margit fürdő dísztermében családias magánkörű batyu mulatságot rendez. Meleg vacsora pont 8 órakor, tánc kezdete este 9 órakor. Belépti díj nincs. Öltözet házias. Vacsora és ital díjtalan. A fennmaradó pénz és eledetek a népkönyha és ingyen kenyérszítás javára fordítatik. Debreczen, 1902. január hó 31. A rendezőség nevében Torday Gabor, Trnka Gottlieb, Czaban Dániel, Dorsch Hugó. Ételek és italok szívesen fogadtatnak. Rég olvastunk ennél az értesítésnél öszintébb magyarabb levelet.

Nyomozás Brassóból Debreczenig.

A debreczeni rendőrség távirati értesítést kapott a brassói rendőrkapitánytól, a melyben egy ottani nagyszabású lopás elkövetőjét kéri Debreczenben nyomozni. Özv. Orekovszky Karolyne ékszerész üzletébe beállított tegnap egy Weisz nevezetű fiatalember és azt mondta, hogy ő vőlegény levén ékszereket vásárolt mintegy 1000 korona értékben. Mikor a vásár megvolt, Weisz elhívta az asszonyt, hogy kísérje haza és otthon kifizeti. Egy udvarba mentek és ott Weisz lepecsételt zacskót adott át az asszonynak és elillant. Mikor felbontotta a zacskót apró darab papírok hullottak ki belőle. A nyomok szerint a család Debreczen felé vette útját.

Borz. róka és vadmacska.

Gröftner Viktor, a csanádi káptalan temessaági uradalmának tisztartója rendkívül érdekes és ritka fogást tett a minap. Gröftner kártékony vadak pusztítása czéljából

ból ment ki a parácsi gazdaságba, amikor egy régi ér mentén, egy fatörzsön fekvő vadmacskát pillantott meg, mely jöttére leugrott a törzsről és az ér oldalában levő lukba bujt. Rögtön hozzáfogott a luk kitágításához s rövid munka után egy közös bejáratral bíró luknak három elágazására akadt. Vele levő kutyája először a jobbról esőbe csuszott be s abból csakhamar egy nagy himborzot, a középső lukból vadmacskát, a harmadikból pedig egy szép rókat húzott elő.

Nyilvános elszámolás.

Beküldetett: A „Polgári Kör” által Január 26-án tartott táncmulatság alkalmával jegyekből befolyt 791 kor. felülfizetésekből 270 korona összesen: 1061 korona. Kiadás volt 458 kor. 14 fillér, tiszta jövedelem maradt 602 kor. 86 fill. Felülfizettek: Hauer Bertalan 20 kor., Roncsik Lajos 12 kor., Balassa Károly, Komlós Mihály, Pásztor János, Pásztor Gyula, dr. Bakonyi Samu, Gyarmati István, Rázsó Gyula, Abrahám László 10—10 koronát. Biczó Gyula, Harsányi János és Horváth János 6—6 kor., Komlóssy Arthur, Oláh Karoly, Szathmáry Mihály, Gzegledi Gyula, Németh András, Boros Márton és Halasz Izidor 5 5 koronát, Vecsey Imre, Szentesi János, Óri Mihály, ifj. Keki Sándor, id. Keki Sándor, Antal V., Uszó L., ifj. Bányai Ist., Vadon Z., és Dankó B. 4—4 kor. Kiraly Gy., Szabó Kálmán jegyző. Szabo Kálmán gyógyszerész, Blaskovics Mihály és ifj. Szücs Mihály 3 3 koronát, ifj. Pásztor János, K. Vértési Istvanne, Balogh István, Polgári Márton, Kerekgyártó József, Erdei Kálmán, Nagy Sándor, Szentgyörgyi Józsefné, Pethő Lajos, Kovács János, Csaky János, Nagy István, Möricz Ferencz, Nagy Lajos, Trnka Gottlieb, Somogyi Imre, Hajdu Gyula Dr. Varga Lajos, Kovács Kálmán és David Mihály 2 2 koronát, ifj. Gombos István, Németh János, Böszörményi Sándor, Gombos Ferencz, Czegledi József, Kiss József, Kiss István, Posalaki Mihály, Hegedüs Sándor és Fehér Endre 1—1 koronát. Fogadják a jószívű adakozók adományaikért halás köszönetüket. Debreczen, 1902. Február 5. David Mihály Pénztárnok.

Eljegyzés.

Endrődy Ignác mozdonyvezető eljegyezte özv. Pető Józsefnét, Pe ő István ref. iskolagondnok leányát.

Meddig jár a 10 forintos bankó.

A jelenleg forgalomban levő, 1880. évi május hó elsejétől keltezett, ausztriai értékű 10 forintos bankjegyeket az osztrák magyar bank fő- és fiókintézetei 1903. évi február hó 28-ig fizeteskép és átváltás végett fogadják el. 1903. évi március hó elsejétől augusztus hó 31-éig ezeket a bankjegyeket az Osztrák-Magyar Bank budapesti és bécsi főintézetei még fizeteskép és átváltás végett a többi bankintézetek azonban már csak átváltás végett fogadják el. 1903. évi szeptember hó 1-étől kezdve a behívott 1880. évi május hó elsejéről keltezett ausztriai értékű 10 forintos bankjegyeket az Osztrák-Magyar bank többé fizeteskép nem fogadja el, ugy, hogy 1903. évi augusztus 31-én e bankjegyek bevonásának utolsó határideje lejár. Ettől az időponttól kezdve a behívott bankjegyeket már csak az Osztrák-Magyar Bank budapesti és bécsi főintézetei átváltás végett fogadják el.

Helyesbítő felhívás a kaszáló birtokosokhoz.

Mindazon kaszáló birtokos társaim, kiknek a Nyírvíz-csapoló társulattal szem-

ben seregmük van: sziveskedjenek f. hó 8-ikán szombaton d. u. 3 órára a függetlenségi kör helyiségében a felirat meghallgatása, esetleges észrevételek megtételére minél többen pontosan megjelenni. Ungvári Andor.

Halálozás.

Boruzs István 75 éves debreczeni polgár, boldog házassága 45 dik évében, 6 évi betegsége után, f. hó 7-én a régi Möricztelep 10. számú házában elhunyt, az ev. ref. egyház szertartása szerint innét temetik f. hó 7-én, délután 2 órakor, Béke poraira.

Debreczeni rövid hírek.

Debreczen egészségügye. A tisztifőorvos jelentése szerint a január havi egészségügyi állapotok kedvezőbbek voltak a deczemberinél. Járványos betegségek miatt a homokkerti óvodát és a Stefania arvházat be kellett zárni. Született az elmúlt hónapban 104 fi, 110 nő, összesen 214. — Meghalt 72 fi, 88 nő, összesen 160. Szaporodás 54. Házasságra lépett 69 pár, ebből ref. 41. A közkórházban 88 beteget ápolnak. — **A polgármester** jelentése szerint az elmúlt január hónapban lopásért le volt tartóztatva 2 egyén, csalásért 1, rendőri kihágásért 256, Etlonvezetéstől 73. Iparigazolvány kiállított 31, munkakönyv 48. A katonai létszám volt 1443 közhadseregbeli ember és 502 ló. A honvédségnél 947 ember, 443 ló. Összesen 2390 ember és 945 ló. A lakosság állami adófejében befizetett 33,344 koronát, hadmentességi adóban 1308 kor. Községi pótdobban 7486 kor. Utadobban 3997 koronát, nyírvezlecsapolási adóban 2336 kor. **Fögel Samu** monostorpalán házaló, aki különben tojasok eladásának közvetítésével foglalkozik, fufangos módon csapott be két debreczeni tojás áruló kofát, Bathori Andrást és Fehér Józsefét. Jól ismerte mindket kofaasszonyt s épen ezért nagy bizalommal szólította meg először Bathorinét.

— Nézze lelkem, itt van egy szekér tojás, foglalót kellene rá adnom, de a gazdám nincs itt. Adjon 10 forintot, egy fél óra múlva visszaadom. Bathoriné minden gyanu nélkül átadta a tíz forintot s a másik pillanatban Fehérné szólította meg Fögel.

— Latja Fehérné asszony itt van nálam tíz forint. Még három forint kellene, hogy azt a szekér tojást lefoglalozzam. Ne engedje, hogy más vegye meg. Mig a gazdám visszajön adjon három forintot. Fehérné is lépre ment s minden gyanu nélkül adott három forintot. Fögelnek, a kit többet nem is láttak. Ugy észlelt a tizenhárom forinttal, hogy híre sínes a városban. — **A debreczeni törvényszéki fogházban** az elmúlt hó végén 121 férfi és 27 nő volt elzárva. A rabmunkából 780 kor. 59 fil. folyt be. — **A füst, mint tolvaj fogó.** Zilah Mária, egy többször büntetett, rosvolt multu csavargó leány, tegnap délután besurrant Rolt Mártonné Hatvan utca 9. szám alatti lakására s a folyosóról egyébb lopni való tárgy hiányában elemelte a tézes szén vasalót. — Hogy könnyebben el tudja szállítani, az elég értékes vasalót a paraszat kifordította az udvaron heverő ládák mögé. A deszka láda azonban az izzó paráztól egy percze tűzet fogott s áruló füstje az udvarra csödtette a ház lakóit. Ezek aztán hamarosan lefűltek a tolvajt s átadták a rendőrségnek. — **Felrobbant petróleum lámpás.** Schwartz Bernát széná kereskedő raktárában tegnap a raktár falára erősített petróleum lámpa felrobbant s az égy petróleum a szénára folyt. Szévescsére a cseledek hamar észre vették a robbanást s megakadályozták a

tűz tovább terjedését. — **Debreczen város** dísztanácsstermet akar építtetni. Puky Gyula főispán ennek a megbeszélésre f. hó 7-dikén, délután 3 órára össze is hívta a városi építése bizottságot.

Hírek a nagyvilágból.

Hang a koporsóból. Temesvárott Szokop Mária elhunyt hazulajdonosné temetésén nagy riadalom támadt. A mikor a koporsóra földet kezdtek hányni, a sírból erős zaj s rekedt nyöszörgésszerű hang hallatszott. A gyász nép megrémülve szétfutott, mert mindenki tetszhalálra gondolt. Végre a rendőrségre telefonáltak, hivatalos bizottság jött ki, felnyitotta a koporsó, de a holttest helyzete és a felozlas kétségtelen jelei után megállapították, hogy a különös zajt a korhadt koporsófedél okozta, mely a reá hányt földtől megrepedezett s ez idézte elő a különös zajt. — **Draga öccse és a szerb tisztek.** A belgradi liberális párt lapja a hadügyminiszternek a tisztekhez intézett bizalmas rendeletét közli, amelyben valamennyi rangfokozatbeli tisztnek meghagyja, hogy Lyunevicza Miklós hadnagynak, Draga királyné öccsének, előre tartoznak szalutálni.

Álarezos rablók. Fegyverháza este 9 óra kor két álarezos rabló tört be özvegy Herédiné házába. A rablók összekötözték a haz asszonyt és eszeléjket, aztan kifosztották a hazat. Elvittek 2500 forint készpénzt és két kocsiat elhordták az összes ingó-tárgyakat. Az alföldön, ugy látszik, ismét föleledőben van a betyár-világ. — **Hét mértföld csizmák.** Baselben — egy francia lap jelentése szerint — egy mérnök „automobil-czipők”-et talált föl Kis és környű, koresolya alakú motorral ellátott czipők ezek, melyekben könnyen meglehet tenni négy métert egy másodperc alatt, tehát 14 kilométert egy óra alatt. Ha e hir valónak bizonyul, akkor a „hét mértföld-csizmák”ról szóló mese megvalósulna. — **Zsoldics és Papp Zoltán.** A szatmari emlékeztetés testvergyűlésságot mar feledni kezdek velünk az élet gyakori újabb szenzációi. Egy röpké hir ismét felszínre hozza az esetet. A hir az életben megmaradt két bűnöséről szól. Egy hozzánk jutott értesítés szerint ugyanis Zsoldics Mihály és Papp Zoltán, a kik az illavai fegyverháza szenvednek súlyos tettökért, — előbbi örökös rablásban, utóbbi nyofez évi fegyverházbüntetéssel sújva — jó magaviseletet tanusítanak. Pa, p Zoltan varrással foglalkozik, Zsoldics Mihály papírkatulyákat készít s munkájában mindegyik meglehetősen jártasra tett már eddig szert. Ha folytatólago san jó magaviseletet tanusítanak, büntetési mértékük kitöltése előtt feltételes szabadságot is nyerhetnek — nehány esz'endő múlva. —

A tátra füredi dráma. Nagy izgalmat keltett két évvel ezelott az a vadász szerencsétlenség, melynek Flesch Zsigmond nyitra megyei birtokos volt az áldozata, kit barátja Füzesséry Emil törvényszéki aljegyző lött agyon véletlenségből. Mután gyanu merült föl, hogy Flesch nem véletlenségg, áldozata, családja feljelentést tett Füzesséry ellen s utóbbi vizsgálati fogságba is helyezték. Ezt a szenzációs ügyet tegnap tárgyalta a löcsei törvényszék s csupangondatlanságból elkövetett emberölés vétségében mondotta ki bűnösnek s ezért négy hónapi fogházra ítélte, melyből ötven napot kitöltöttnek vett az elszenvedett vizsgálati fogság által. Az ítélet jogerős. — **Három évszázadban élt.**

Ritka magas életkort ért el Peuz Peter mór-dosi lakos, a ki a napokban hunyt el nedos napi gyöngelkedés után. Peuz 1799. év deczember havában született Katalinfalván és mint napszámos kereste a kenyeret. Nehány év óta Módoson élő leányánál élt, mignem most 103 éves korában elhunyt.

Távirat.

A képviselőház ülése.

A budget vitánál ma első szónok **Rabár** Endre többek között felszólal az ellen, hogy mikor a gör. kath. Budapesten magyar misét szolgáltatnak valaki feljelentette őket. Rómában.

Rákosi Viktor: Spieli volt!

Rabár: A pápa évszázados gyakorlat ellen foglalt állást. . . .

Rákosi Viktor: Hát a magyar főpapság hol késett az információval, azok kitől kapják vagyonukat a pápától, vagy a hazától?

Rabár: a pápa megtiltotta a magyar szertartást és a könyveket elégettetni rendelte. (Felkiáltások: Hallatlan!)

Rákosi: A magyart üldözik, a nemzetiségeknek minden szabad.

Kubik Béla: Mégis csak hallatlan, hogy mi ezt türjük, minek van kormány? Miért vannak a püspökök?

Rabár aztán folytonos közbeszólások között elmondja a római út történetét, utánna **Rátkai** beszélt.

Agyonütött huszár.

Furesu halállal halt meg Verespatakon egy hajdani kemény Kossuth huszár. Tomcsányi Laji volt a neve annak a vén legénynek, a ki annyi évtized óta, mióta huszárkardjával a németet lapogatta, mindvégig megmaradt huszárnak még a kapta mellett is, mert Tomcsányi Laji, mióta hüvelybe dugta a kardját, békében csizmadia mesterséggel kereste kenyerét. Mindenki jól ismerte Verespatakon a furesu embert, ki soha egy korty palinkát nem tudott felhajtani a nélkül, hogy barátságos hangon el ne kiáltotta volna: Ugylevágtam a németet, hogy csak a feje bubja maradt!

Ha aztán ilyenkor valaki kételkedett volna szavai valóságában, jaj volt annak. — Meri Tomcsányi Laji nem türte ellenmondást, hanem amugy melegében hahához verte az illetőnek a csizmatalpat, a mit csak az imént vásárolt. Persze ha már nagyon felhajtott a garadra és kevéssé volt veszedelmes Tomcsányi Laji, olyankor aztan sokat kötöttek az öreggel és meg meg kérdezték tőle: Laji, hogy is vagta le kend a németet? De a ki áldója van — kiáltott Laji, ne kötekedjék velem, mert ugy levágtom, hogy csak a feje bubja maradt!

Tomcsányi Laji azért nem volt veszedelmes ember. Ittas állapotban gyakran tántorgott az utcákon hazafelé s a minap is jócskán becsipve ment el egy negyvennyolc éves bajtarsa meglátogatására. Az öreg negyvennyolcást Varga Józsefnek hívják szinten kemény legény, a ki bár a békében szinten csizmadiamesterséget folytatott, dicséretre legyen mondva, egy hajszálnyit sem engedett a negyvennyolcából. Az öreg azonban megütötte a guta, mert vérmes természetű volt s azóta a derek negyvennyolcást minden perczeben az éhenhalás fenyegeti, mert dolgozni nem bír, kezeit megbénította a gutaütes nyugdíja nincs, mert amig mozdulni tudott nem szorult rá. Nos hát, amint mondom, a szegény bna Varga Józsefet ment meglátogatni Tomcsányi Laji.

Mikor odaért, ott talált egy asszonyt, kit közönségesen Vilmának szoktak nevezni. Az asszony állítólag épen azért volt, mert megszánta a magával jöhetőetlen negyvennyolcást és a szomszedoktól ételt kunyorkalt össze neki. Tomcsányi Laji virágos kedvében volt. Vilma is — nevezzük csak így

— meglehetősen felöntött a garatra. Laji kötőlőzött, az asszonynak sem volt rövidebb a nyelve. Diktum faktum, a végén az asszony hozzávágott valamit Lajhoz — talán egy kaptat vagy mi a csodát — és oly szerencsétlenül találta, hogy Laji szörnyet halt azonnai, még csak annyi ideje se maradt, hogy befejezze a mondatot:

— Ugy levágtam a németet, hogy csak a . . .

Igy halt meg, diestelen halálra. Tomcsányi Laji, a huszár. Főbe ütötte egy asszony — talán véletlenül vagy micsoda — s a furesa eset esudájára valóságos bucsujárást rendeztek az öreg Varga házához, kit ha egy kis nyugdíjjal segélne meg a kormány, egy érdemes negyvennyolczast mentene meg keső vénségében az ehenhalástól.

A nőgyelet vigesíelye.

A jótekonny nőgyelet vigesíelye tegnap este zajott le a Bika dísztermében. Ugy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült az estély. Szébbnél szébb asszonyok s leányok szolgálták fel az izletes eteleket s italokat s a Magyarfiúk pompás zenéje valóban csak emelte a vig hangulatot. Az estélyen jelen voltak: Asszonyok: Veresné Szathmáry Tereza, öz. Gerson Özönné, dr. Irinyi Istvánné, Miskolczy Lajosné, Kolbenhayer Kálmánné, Tóth Aureliáné, Hutirayné, Brunner Edéné, öz. Berossy Samuelné, Komlóssy Arthurné, Szabó Kálmánné, Dobiecki Sandorné, Bernáth Elemerné, Berger Jenőné, öz. Berger Vilmosné, Benyats Emilné, Hubay Alajosné, Szücs Jánosné, Bernáth Lajosné, dr. Vass Antalné, Wolf Jánosné, öz. Szakszay Istvánné, öz. Jóó Istvánné, König Antalné, Frater Zoltánné, Beszler Károlyné, Lösch Izabelláné, öz. Lederer Miksané, Bosznay Istvánné, dr. Kovács Józsefné, dr. Körösy Kálmánné, öz. Bay Gáborné, dr. Ujfaluassy Józsefné, Pünkösty Ferenczné, Bül Oszkárné, Szunyogh Zoltánné, Miskolczy Jenőné, Szilágyi Iréné, Lestyán Adorjáné, Bay Bertalané, Szalay Józsefné, dr. Kemény Morné, Kaszanyitzky Andorné, dr. Ujfaluassy Dezsőné, öz. Domokos Kálmánné, Kovassy Akosné, gróf Bethlen Sarolta, Strada Gyulané, Jámbor Jánosné, Budahazy Albertné, Szunyogh Sándorné, Szabó Miklósné, dr. Szász Adolfné, Orosz Endrené.

Leányok: Benyacs Erzsike, Mikes Mádi (Nagybánya) Hubay Margit, Szücs Margit, Bernáth Gizella, Jeney Szabó Ilona, Hutiray Pálka, Kuthi Anna, König Margit, Szabó Margit, Frater Irma (Almosd), Fehér Margit, Ujfaluassy Mariska, Bosznay Ilus, Draveczk Jolán, Bay Ilona, Szilágyi Margit, Kölesey Anna, Krey Margit, Böszörményi Anna, Kemény Irke, Derzsi Emma, Klebersberg Valéria grófnő, Budahazy Gizi, Szunyogh Lili, Szunyogh Margit, Szabó Erzsike, Boross Jolánka (Szathmár), Pünkösty Margit, Szunyogh Olga Miskolczy Eta.

SZÍNHÁZ.

Csütörtökön. „C” bérllet: Teréz kapitány. Operette 3 felvonásban.

Pénteken. „A” bérllet. újdonságul előestvérek. Színmű 4 felvonásban.

Szombaton. „B” bérllet. másodsor. Testvérek.

Vasárnap. két előadás, délután 3 óra-
kor félhelyarakkal. A Szent Iván éji álom. Vigjáték 5 felvonásban; este bérlletszünetben Debreczen a holdban. Irta Than Gyula

Debreczen a holdban.

A színház igazgatósága vasárnap estére elővette Than Gyula Debreczen a holdban című helyi látványosságát. A debreczeni közönség jól ismeri már ezt az aktualitásokkal fűszerezett mulattató darabot és az a nagy siker, amelyet annak idején elért, értetetővé teszi a darab felújítását. A nagyközönség figyelmét felhívjuk erre a jóízű helyi darabra és hisszük, hogy zajos estéje lesz vasárnap a debreczeni színháznak.

Műsorváltás.

A közönség tegnap azzal a biztos tudattal töltötte meg a színházat, hogy a Paholy cz. vigjátékot látja. Csatlakozott. Az előadás előtt pár perczel a fekete táblát kifüggesztették, s jelezte az igazgatóság, hogy Szathmáry betegsége miatt műsorváltás van és pedig a Paholy helyett a Pillangó kisasszonyt s a Tiz leány s egy ferj cz. vigjátékot játszik. A közönség melettlankodva, zúgolódva fogadta a hírt s méltan is, mert csak eltelhetjük azt az eljárást, melyet az igazgatóság ezuttal s a multban is a műsorváltásokkal elkövetett. Szathmáry betegsége már kedden este tudtak, tegnap délelőtt már az orvosi bizonyítvány is kezében volt az igazgatóságnak, melyből megtudhatta, hogy Szathmáry nem játszhat. Miért mulasztotta el hát kötelességét az igazgatóság? miért vezette felre a közönséget? A helyett, hogy idejében, mert kellő időben tudott már a műsorváltásról, jelezte volna a darab változást, este az előadás előtt tudatta csak. Az ilyen eljárást nem várta volna a közönség s jövőre nevez felhívjuk erre a színiügyi bizottság figyelmét. A hirtelen előrántott darabok közül esupan a Pillangó kisasszony előadása ment kifogastalanul. — Komlóssy Emma érdeme ez, ki nemileg felledette a közönséggel az igazgatóság figyelmetlen eljárást. Szünet alatt Pavelkó Jolán — sikerül valceret játszott a zenekar, melyet megújratat.

Elvárhatja a közönség, hogy jövőben méltányosabb eljárást tanúsítson az igazgatóság. (1.)

IRODALOM.

Remekírók Képes Könyvtára.

Kulturéletünk rohamos fejlődésének a jele, hogy nagyobb kiadónk nem riadnak vissza már a nagyszabású vállalatoktól sem, s a külföldi lexikonokat magyar lexikonokkal, a külföldi történeti munkákat nagy történeti munkakkal stb. iparkodnak biztosítani. Csak a világirodalom remekíróinak nem volt még eddig egyöntetű magyar kiadása, sőt nagy részük egyáltalán nem is jelent még meg magyar nyelven. Örömmel üdvözljük ennél fogva a Lampel Róbert-féle (Wodianer F. és fia) es. és kir. udvari könyvkiadócéz jelentőseges új vállalatát, amely Remekírók Képes Könyvtára címmel indult meg s egyöntetű díszes kiadásban fel fogja ölelni a magyar és a világirodalom remekíróinak színt, javát. A könyvek élén ott lesz az írók arcképe, életük rajza, a legkiválóbb szakemberek tollából, s a szöveget végigkísérő jegyzetek és magyarázatok formájában minden, a mi a teljes megértéshez szükséges. A Remekírók Képes Könyvtárát Radó Antal szerkeszti, akinek neve teljes biztosítéka annak, hogy ez új vállalat szak-

avatott gondossággal és izléssel lesz vezetve. Az egyes kötetek szerkesztői munkájában részt vesznek legkiválóbb íróink es aethetikusaink, a kiknek díszes névsorából megemlítjük a következőket: Ábrányi Emil, Alexander Bernát, Ambrus Zoltán, Angyal Dávid, Bánóczy József, Ballassa József, Beöthy Zsolt, Dóczy Lajos, Endrődi Sándor, Ferenczi Zoltán, Haraszti Gyula, Hegedűs István, Hevesi Sándor, Junius (Z. Kis Béla), Kossuth Ferencz, Negyesy László, Palágyi Menyhért, Rákosi Jenő, Riedl Frigyes, Szász Károly, Váczy János, Váradi Antal es sok masok, akik vagy bevezetésekkel gazdagítják a gyűjteményt, vagy a magyarázatok es jegyzetek írására vállalkoztak. Az egyes köteteket, a magyar remekírókat ép úgy mint az idegeneket, képek díszítik: elsőrangú magyar es külföldi művészek rajzai. A díszes bekötési táblát az illető író arany domborművű medallion arcképe ekesíti. A gyűjtemény első sorazata 50 kötetből fog állani, a melyekből évente legalább hat kötet jelenik meg. A vállalat első három kötete már me jelent, méltó képet nyújtva az egész nagyszabású vállalkozásról s jogosult varakozást kelteve az egész gyűjtemény iránt. A vállalat két első kötete Petőfi Sándor Összes költeményeit adja. Elettajzi bevezetést kivételést kiváló Petőfi-monografia-írók, dr. Ferenczy Zoltán írt hozzá. A gondos szöveget Radó Antal ellenőrizte, s ő írta a tárgyi jegyzeteket is. A két kötet Akantisz, Neogrády, Telegdy es Tull 52 pompás kivitelű, színes nyomású, eredeti illusztrációja díszíti. A harmadik kötet Kisfaludy Sándor Összes költeményeinek első része. Himfy szerelmei es a Regék eg része van benne. Az elettajzi bevezetést kiváló essay írók Zilahy Kiss Béla (Junius) írta. A kötetet Neogrády Antal, Rethy Lajos, Telegdy László es Tull Ödön 30 szébbnél szébb illusztrációja díszíti. Ez év karácsonyáig megjelenik még a vállalat IV., V., VI. es VII. kötete is; Kisfaludy Sándor összes költeményeinek második része, Shakspeare Remekírók I. kötet, mely el: Alexander Bernát írt elettajzi bevezetést, Mohre Remekírók I. kötet Haraszti Gyula bevezetésével es Tóth Kálmán válogatott költeményei Endrődi Sándor bevezetésével. A további kötetek gyors egymásutánban fognak megjelenni, s a következő remekírókat fogják tartalmazni megjelenésük sorrendjében: Berzsenyi, Schiller, Madách Imre, Kossuth Lajos, Homeros, Tóth Ede, Kisfaludy Károly, Reviczky Gyula, Heine, Tegnér, gróf Szechenyi István, Kazinczy Ferencz, Goethe, Kölcsey, Zrínyi Miklós, Balassa Balint, Tinódi, Gyöngyösi, Faludi, Virág Benedek, Gvadányi. A Nibelumgének, Garay, Pazmány, Firduzi, Völsösmarty, Byron, Csokonai, Leopardi, Musset, Mikes Kelemen, Aischylos, Sophocles, Euripides, Deák Ferencz, Katona József, Virgilius es Bajza József. Felöleli továbbá a gyűjtemény a kurucz költészetet es a népköltészetet is.

E nagyszabású vállalat, a mely egyesíti legjavát mindannak, a mit a magyar remekírók, a külföldi remekírók, a magyar műfordítók, a magyar művészek es a magyar nyomaipar produkálhat, díszes kiállításánál fogva ékessége lesz a legelőkelőbb szalonoknak is, s könnyű megszerzési módzatainál fogva hozzájuthatnak a legszegényebbek is. S ez a körülmény kulturális szempontból legnagyobb érdeme a kiadó cégnek. A magyar es a világirodalom kincses házat népszerűvé tenni s a világ szellemóriásainak paratlan hagyatékát beilleszteni a magyar nemzet lelki világát fejlesztő tényezők közé, oly hazafias áldozatkészségre vall, a mely megérdemli a nagy magyar közönség legmelegebb pártfogását. Az 50 ára fűzve 200 korona, vászonkötésben, több-

szőrös színnyomatban, az írók dombornyomású arcképeivel 250 korona, s amatőr felbörkötésben 500 korona. A 200 és 250 koronás kiadást havi 3 koronás részletfizetés mellett, tehát napi 5 fillér megtakarítás árán, az amatőr kiadást havi 10 koronás részletfizetésre lehet megszerezni. Megszerezhetőek néhány kötet kivételével az egyes kötetek külön-külön is, valamivel magasabb bolti áron. Debreczenben pedig a László Albert és Társa áruüzlet osztályánál.

Huszdik század.

A „Huszdik Század“ című társadalmatudományi szemle februári száma most hagyta el a sajtót. A szám közli mindenek előtt Vambéry Ármán, a panislamismus küzdelme Európa ellen“ című rendkívül érdekes cikkének befejezését, Dr. Fayer Lászlónak egy közleményét a kivallatás megszüntetése céljából a XVI. században megindított mozgalomról, a folyóirat szerkesztőjének, Dr. Gratz Gusztávnak egy Tisza Kalmán életről és államférfini egyéniségéről írt tanulmányát, Dr. Widner Ödönnek egy összefoglaló kritikai visszapijlantását a tél folyamán megjelent nevezetesebb magyar költői irodalmi és színművészeti termékekre. Zsigány Zoltánnak egy becses cikkét a munkás szakszervezeteknek december havában tartott kongresszusáról, továbbá a rendes kortörténeti Szemlét és egy a Társadalmatudományi Társaságban az „erkölcs túlkövetéseiről“ tartott vita leírását. A folyóirat előfizetési ára felévre 8 korona. — Kiadja Politzer Zs. és fia (IV. kerület Kecskeméti utca 4.)

3%¹/₂ -os kamatláb.

(s) Hosszas vajudasok után az Osztrák-Magyar Bank főtanácsa elhatározta, hogy 3 és fél százalékra szállítja le a kamatlábat. A bank főtanácsa ezt a határozatot csak szótöbbséggel tudta meghozni, mert két tag Ruess és Gold a kamatláb leszállítás ellen szavazott.

Döntő befolyással volt az elhatározásra dr. Gruber osztrák miniszteri osztályfőnök és Popovics magyar miniszteri tanácsos kijelentése, amely szerint, ha a főtanács az elhatározást, hogy megmarad a nyílt piaci leszállításnál, kénytelenek lesznek az alapszabályok 52. ik szakaszában foglalt jogokat érvényesíteni. Ez a szakasz pedig azt mondja ki, hogy a kormányok óvást emelhetnek minden oly határozat ellen, amely a közjával ellenkezik.

A kormányok tehát korrektül jártak el, amiddőn azokat, akik épolv esztelenül, mint szivósan ragaszkodtak a kamatláb fentartásához, engedékenysége kényszerítették.

Ennek a 3 és fél százalékos kamatláb leszállításának hordereje óriási. Azért állíthatják ezt, mert ez nem mulékony tünet, hanem mélyes okokon, a tényleges készpénz bőségén nyugszik, amelynek nem lehetett más következménye, mint a kamatláb általános leszállítása.

A kereskedelmi bank, a pesti hazai első takarékpénztár és több nagy bank már is leszállítottak a betéti kamatlábat 3 és fél százalékra. Egyelőre csak az új betétekre; de csak rövid idő kérdése most már, hogy a betétekre általánosan leszállítsák a kamatlábat.

A vidéki takarékpénztárak követik a mozgalmat és egyik a másik után száll le a betéti kamatlábal.

Nagyon természetes, hogy ez az eszkömpete kamatláb általános leszállását fogja

magá után vonni és a megfeneklett vállalkozási szellem neki lendül. Az államnak lesz ebből legtöbb haszna, mert 4 és fél százalékos papírjait konvertálhatja alacsonyabb kamatlábon álló papírosokkal. Elég élelmes az állam arra, hogy ezt meg is tegye. Az ingatlanok és jelzálogpapírok értéke emelkedni fog és ezzel némi rekompenczióhoz jutnak az ingatlanok a csekélyebb jövedelmezőségért. A földek, házak, gyárak értéke pedig nagyobbodik, szóval olyan befolyása lesz ennek a kamatláb csökkenésnek, mint a mily termékenyítő szerepe van a Nilus vízének Egyiptom sivar talajára,

Az egyszer tehát az ingó tőkére járt rá a rud. Az ingó tőke tulajdonosainak a helyzete fényes volt. Minden fáradság nélkül élveztek a tőké után olyan kamatokat, aminket a termelő osztályok az egyéni tevékenység és ügyesség legnagyobb mérvű kifejtésével sem tudtak elérni. Boldog volt az a gazda, aki átlag 4 százalékot el tudott érni, — de ez is csak kevésnek sikerült — a tőkepénzes pedig csak annyi fáradságot fejtett ki, amennyivel a takarékpénztárhoz el mennie kellett, hogy a kamatokat fölvehesse. Az új szituáció, melyet az osztrák-magyar bank 3 és fél százalékos kamatlábjá teremt, helyreállítja némileg a paritást az ingó tőke és az ingatlan tőke jövedelmezősége között. A munkának nagyobb lesz a becsé és ez az igazság.

CSARNOK.

Vaterloo.

Eckmann—Chatrián elbeszélése után fordított a : ifjabb Méricz Pál.

Templomi énekekkel kezdődött az istentisztelet. A városi kisasszonyok karban énekeltek; a mely éneklés után a fiatal pap kinyilatkoztatta, hogy a hitet, a vallást és XVIII. dik Lajos isteni jogát fogja védeni. Azt is megkérdezte, hogy van e jelen olyan val ki, a ki mindezeknek az ellenkezőjét merné vitatni. De a megköveztetésre senki sem vágyakozott, inkább hallgatott mindenki. De ima mégis történt valami. Egy szemközti padban egy hat láb hosszú, szikár nyakiglab ember tápaszkodott fel, durva, fekete csurapét viselt, ez felkiáltott a paphoz:

En a magam személyére állítom, hogy mind a hit, mind a vallás, mind a király isteni joga és a többi mi egymás: babonaság. Allítom, hogy a köztársaság az igazi helyes kormány és hogy a józan ész mindennél többet ér.

... És így tovább, — A hívek egész felháborodtak. Soha sem láttam még ehhez hasonlót. Midőn pedig a nyakiglab férfiú végezte a beszédét. Goulden urra tekinték. Goulden ur mosolygott:

Hallgasd csak... Hallgasd csak! Hát hallgatva várakoztam. A fiatal lelkes mindenekelőtt ezért a szegény tévelygőért fohászodott az ur istenhez. Majd oly gyönyörű beszédbe kezdett, hogy teljesen magával ragadta a hallgatóit. A nyakiglab férfiú erre pedig ismét nyilatkozott, de még inkább ráöntötte a forró az eddigi beszédére is. Oda nyilatkozott, hogy XVI. dik Lajos Mária Antoniettel és az egész családját nagyon helyesen nyaktilózták le. No már erre annyira kitört, a felháborodás, hogy az erdőségi parasztok de különösen az asszony nép mind a nyurga férfi padjához akartak nyomulni, hogy elhallgattassák. Amde Sirou, a svájci, épen idejekorán lépett közbe, kiáltván:

— Helyet! Helvet!

Majd a vén piros szoknyás kökli sekrestyés kapaszkodott a nyakiglabba és bevonszolta a sekrestyébe, honnét kezét az égfelé emelgetve tért vissza, kiáltozván, hogy az Isten káromló odabent megtért és hogy megtagadta mesterét az ördögöt és annak minden csalafintosságait. A fiatal pap most ismét fohászodott a megtért bűnösüdvösségért. Az egész jelenet olybá tünt fel, mint a vallásnak az igazi diadala a hitetlenség fölött.

A hívek éjjeli 11 óratájt oszladoztak szét a temptomból. Kihirdettek azt is, hogy a körmenetet jövő vasárnap tartják meg.

(Folyt. köv.)

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

A helybeli és fővárosi lapok azon többszöri közlése, hogy én megboldogult férjem Dajna Balog Andras halála alkalmából több oldalról pénzt kaptam: kénytelen vagyok határozottan kijelenteni, hogy én a Máltóságos Szemere Miklós ur 1000 koronás adományán kívül a jelen perczig senkitől egy fillért sem kaptam. Tehát ezek légből merített hírek.

Özvegy Dajna Balog Andrásné.

* E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni, miszerint Bécsben a fogászat terén a legújabb módszereket elsajátítottam és egy szakkepzett fogtechnikust alkalmaztam.

Fogászati

műtermemben

készítek

Porcellán (venkins) arany, amalgam és cement töméseket (Plombok)

fogtechnikai laboratóriumomban

korona és hidmunkákat, (u. n. szájpádlás nélküli fogakat) esapfogakat, műfogak és fogsorokat.

Debreczen, 1902.

Med. univ. Dr. Szász Adolf
fogorvos Széchenyi u. 1.

Leszállított árak!

Szabó Lajos fiai

czégnél.

4 1/2 mtr 120 cm. széles fekete szövet	frt 1.75
4 1/2 mtr 120 cm. széles színes szövet	frt 2.15
4 1/2 mtr 120 cm. széles divat szövet	frt 2.25
4 1/2 mtr 120 cm. széles finom szövet	frt 2.45
7 mtr jóminőségű velen hazai	2.20
1 db 6 szem. kávé abrosz	1.30
1 „ 6 „ fehér vászon terit.	2.75

Az idény legújabb divat szövetje

120 cm. Homespun és Cybeline

ezelőtt frt 2.25 és frt 2.80

most csak

1 frt és 1 frt 30 krajczár.

APRÓ HIRDETESEK.

10 szög 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legközelebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szerdett minden szó 4 fillér.

Tölgyfa szőlőkarók

kapható 4, 5, 6, 7 suk hosszú Hegedüs Emil tölgyfa aktárában. Lakása Arany János u. 16.

Eladó bor

70 hliter kítűnő faj bor 1901 é. termés, Vadász Emil Ákosföldi szőlőtelepén. Ugyanott fajtisza szőlővesszők, magas törzsű oltozott angol köszméte és rózsafák kaphatók olcsó áron. Levélbeli tudukozódások a tulajdonoshoz címzendők Debreczen Homokkert 185.

Ház és udvar május

1 től kezdve kiadó a Hatvan-u. 43 sz. u. a gyümölcs piazcon. Értekezhetni Csengeri János házraktárában.

Kiadók

a Bethlen u. 23 sz. házban péknek, kesz kemencével, asztalosnak, lakatosnak alkalmas helyiségek lakásokkal.

Kiadó

a Bethlen-u. 23 sz. ház egészben esetleg lakásrészenként.

Kiadó

a Hatvan u. 42 sz. u. 2 szobás lakás. Értekezhetni Hatvan-u. 42 sz.

Köhögésnél

legjobb a dr. Burger Borsy-féle **Pemetefü cukorka**. Kapható Borsy cukrázdájában, Jósá és Jóna urak üzletében. 1 doboz 20 fl.

A timár társulat

Hunyadi-utca 1. sz. házában a vendéglő helyiség hozzátartozandókkal május 1-re kiadó, esetleg magán lakásnak is. Értekezhetni Peterfia 36. a társulati elnök Eklé Gáborral.

Szép bajusz

nyerhető rövid időn a híres „Hajdusággpedró” használata által. Egy doboz 40 fl. Kapható Debreczenben Tóth Bela gyógyszerárban, valamint a készítő Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H. Szoboszlón.

Sok pénz

kereshetnek solid egyének egy ügynökség átveleivel. Szakképzettség nem szükséges. Ajánlatok német nyelven M. K. 7. Rudolf Mosse irodájába Wien I. Seilerstätte 2. intézendők.

2 nagyobb urilakás,

melynek mindegyike 5 szoba, fürdő szoba és mellékhelyiségekből áll, légszusz világitással, udvari vízvezetékkel, a legnagyobb két nyelmmel berendezve, esetleg istállóva együtt máj. 1-től kiadó Rákóczy-utca 11 sz. (volt Liptai ház.) Értekezhetni ugyanott.

Valódi moszkvai „Karaván Teák”,

Valódi moszkvai „Popoff”,

Valódi Jamaikai Rum

Valódi francia pezsgők

Valódi francia likőrök

Valódi hollandi likőrök

Valódi francia cognac

Kitűnő magyar cognac

Kitűnő magyar tokaji asszok

Kitűnő magyar peccsenye borok

Kitűnő magyar asztali borok

Kitűnő magyar tea sütemények

Kitűnő magyar czukorka speciálítások.

Kontsek Géza

ujonnan berendezett üzletében

Kossuth-utca 7.

Uj nagy fűszer árjegyzék kívánatra ingyen.

Szemben a főpostával

nagy I. emeleti utcái lakás

irodának is kiválóan alkalmas, — továbbá

több bolt helyiség

a Piacz-utczán kiadó.

Értekezhetni a hivatalos órák alatt:

a debreczeni ipar és kereskedelmi bank ügyvezetőjével.

A Közgazdasági bank részvény társaság

X-ik évi rendes közgyűlését

1902 február 23-án, vasárnap d. e. 11 órakor tartja meg

DEBRECZENBEN a kereskedő társulat háza dísztermében,

melyre a t. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen jogaikat csak úgy gyakorolhatják, ha részvényeiket a közgyűlés előtt legalább 3 nappal a társulat penztárában leteszik.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság évi jelentése a lefolyt 1901. évi üzletről.
2. A felügyelő bizottság jelentése s ennek kapcsán
3. Határozathozatal a múlt évi nyeresemény felosztására és az igazgatóságnak e tárgyban indítványára vonatkozólag
4. Határozathozatal a felmentvény megadása tárgyában.
5. Az igazgatóságból sorrend szerint kilépett egy tag és elhalálozás folytán megüresedett egy igazgatósági tag helyének 3 évre leendő betöltése.
6. Az igazgató tanácsból sorrend szerint kilépett 6 tag és lemondás folytán megüresedett egy tag helyének, előbbieknél 3 évre, utóbbinak 2 évre leendő betöltése.
7. A felügyelő bizottság 3 rendes és 1 póttagjának 3 évre leendő megválasztása.

Debreczenben, 1902. február 4-én tartott ülésünkből.

Az igazgatóság,

Báli

TOILETTEK

tisztítása

kifogástalanul
Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik.

DEBRECZEN

Széchenyi utca 42. sz.

Bejárat az utcáról.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.